

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2016/2017

Vysokoškolská kvalifikační práce – magistři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Bc. Tomáš Prokop

ASFALT JE KAPALINA

Tomášův způsob práce a prezentace jeho návrhů a nakonec i vášnivá zaujatost přípravou realizace doprovázená až neskutečnými komentáři nalepujícími se postupně na vznikající dílo, nás a mne zvlášť nesčetněkrát pobavila. Jeho rozvláčná umanutost badatelská, jeho ověřovací pokusy při hledání vhodných technologických postupů a správných materiálů byly mnohdy opravdu vyčerpávajícím zážitkem pro posluchače a naštěstí dokázaly zaujmout i diváka zirájícího na jeho finální výsledek, jeho výtvarnou podobu. Tuto Tomášovu vlastnost, která se pojila s jeho zaujetím strukturální malbou, jsem velmi záhy rozpoznal a vhodně zadanými úkoly jsem se snažil jeho malířské příběhy a kolařství přetransformovat v plnohodnotné zážitky prostorové až sochařské.

Rychlou jízdu na kole nahý mezi stromy v lese zachycenou fotoaparátem přežil.

Norování, které sice nesplnil na sto procent, přežil.

Vlak dětství a naděje, stěžejní dílo pro festival romské kultury připravovaný spolu s Markétou Šmerdovou zajistil, i když se akce nakonec nekonala.

Zatarasení jezu přesně zařízlou kládou taky zvládl a přežil na rozdíl od lampy, kterou smetl jeřáb.

A pak již následovala velkolepá bakalářská instalace v Galerii Aula, kterou se vypořádával se smrtí své babičky a kterou následně prezentoval i na mezinárodní sklářské přehlídce pro mladé skláře, na kterou byl vybrán /Stanislav Libenský Award/, protože použil pro znepřístupnění ústředního obrazu této instalace velké tabule skla a navázal tak na světové trendy v této disciplíně.

Asfaltem zalil linii ledové tříště ve Vlněně, která postupně odtála a zůstal jen asfalt.

Symposia v Mikulově, na které byl přizván jako malíř – student, se zhostil velmi decentně a čtyři drahé měděné desky, o kterých mluvil snad rok před akcí, nakonec úspěšně potáhl silikonem a tři z nich zavěsil se vši parádou decentně na zámeckou zeď tak jako speciální kresby uhlem.

Závěrečnou magisterskou práci nosí v hlavě určitě možná rok a prožívá ji jako kdyby s ní žil od narození. Speciálním asfaltem, který vystřídal jiné černé směsi používané na předchozí obrazy, chtěl nejprve zalít větev do za tímto účelem speciálně zhotoveného skleněného akvária, které se po dlouhých přípravách nakonec nepovedlo a k samotnému liti asfaltu již Tomáš nepřistoupil, i když jsem jej nabádal k realizaci v menším měřítku, protože si myslím, že je to dobrý návrh, který stojí za vystavení. Tento nezdar jej ale přivedl k novým, jiným postupům v práci s uvedenými materiály jako je asfalt a sklo, které si raději vyzkoušel v menším měřítku a rozhodl se je nakonec realizovat v opuštěném ateliéru AM3 na Údolní. Navrhl specifické procesuální prostorové dílo, jehož podoba je tušená a ověřená jen v modelu a nemůže stoprocentně simulovat proces vzniku „definitivní“ podoby, kterou může ovlivnit spousta faktorů. V každém případě i začátek arteficiálního procesu ale i každá další fáze jeho proměny bude událostí, která stojí za zhlédnutí a určitě bude i důkladně zdokumentována.

Práci Tomáše Prokopa doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A

Prof.ak.soch.Jan Ambrůz,
vedoucí ateliéru sochařství 2
1.5.2017